

lader det faste Tilffud blive saa ringe, udsætter man sig for en anden Fare, og bringer Regjeringen idetmindste i en overordentlig besværlig Stilling. Det er jo klart, at ved den Overgang, man paatænker at berede Islænderne haade i selvstændig politisk og i finantziel Henseende, vil det, som maaffæe er det Allervanskeligste for dem at komme godt igjennem med, netop være den finantzielle Selvstændighed. Det, som er allerbetænkeligst, er at overlade dem med større eller mindre Uafhængighed Uværdigheden af større Summer, for at de derigjennem i Løbet af kort Tid kunne tilveiebringe en saadan Velstand, at de saa derefter kunne udrede et større Bidrag til Udgifterne til deres Fornødenheder, end de nu ere istand til. Det er saa overordentlig betænkeligt for mig, at jeg ikke kan tiltræde det og ikke kan tilraade at bygge den endelige Afslutning med Island paa en saadan Basis. Jeg tillader mig at haabe, at det ærede Thing herefter vil have faaet tilstrækkelig Ankyndning af, hvorledes Regjeringens Stilling er til det nærværende Forslag, at Regjeringen nemlig kun kan ønske det vedtaget, forsaavidt man deri kan see en Tilhændegivelse fra Thingets Side om ikke nu endelig at ville have denne Sag afsluttet ved, hvad der blev vedtaget ved anden Behandling, hvorimod Regjeringen ikke kan slutte sig til Forslaget, forsaavidt, at der derved skulde være antydet, at der deri laa Noget, som Regjeringen definitivt kunde modtage.

Ordføreren: Jeg haaber og tvivler aldeles ikke paa, at det ærede Thing ligesom Udvalget, der i Anledning af de 8 ærede Medlemmers Ændringsforslag, har havt fornyede og meget omfattende Conferencer med den ærede Justitsminister, vil fastholde og bestyrke, hvad der blev vedtaget ved anden Behandling. Sa, efter den Maade, hvorpaa Ændringsforslaget er blevet motiveret af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, anseer jeg det endogsaa for sandsynligt, at ogsaa Forslagsstillerne nu ville tiltræde den samme Anskuelse og muligt tage deres Ændringsforslag tilbage; men i ethvert Tilfælde skal jeg paa Udvalgets Vegne indstille, at det omtalte Ændringsforslag bliver forkastet. Det har været

mig en meget stor Tilfredsstillelse, at de ærede Forslagsstillere ligesaa bestemt som Udvalget have udtalt sig for, at det faste Tilffud — det Tilffud, der skal gives „indtil videre“, idet det juridisk kun kan gives med den Reservation, at det ydes, indtil anderledes bestemmes ved Lov, men med Hensyn til hvilket Tilffud det dog bona fide er Meningen, at det skal staae i længere Tid, og indtil der virkelig maatte være foregaaet en Forandring i Forholdene — at dette faste Tilffud, siger jeg, ikke saaledes vilkaarligt sættes til den Sum, som man maa antage, at Islænderne kunde ansee for overveieende onskelig. Som det vil være det ærede Thing bekendt, have af de Medlemmer, som kom til at danne Udvalget, de tre ved denne Sags første Behandling aldeles bestemt udtalt sig imod at give noget som helst saadant fast Tilffud. Blandt disse tre Medlemmer var jeg, og jeg har derfor kun kunnet beqvemme mig til at gaae over til at foreslaae et saadant fast Tilffud, forsaavidt det bragtes ind under et virkelig Princip, og det troer jeg, er fæet, idet vi have antaget, at med 15,000 Rd. vil det, som man med Rimelighed kan betragte som den overordnede Bestyrelse paa Island, kunne betales. Netop af denne Grund ere vi ikke blevne staaende ved det faste Tilffud, som var fastsat i Lovforslaget, da det kom til os fra Folkethinget, nemlig 12,000 Rd., men have foreslaaet det sat op til 15,000 Rd., og det have vi gjort ifølge det Skjøn, at dermed vilde det særlige Niemed, som det med Anstand kan paalægges Danmark indtil videre at overtage Udgifterne til for et større Tidrum være fuldstændigt fyldtgjort. Dette have ogsaa de ærede Forslagsstillere fastholdt, ligesom de erkjende, at de af den Grund ikke kunde stemme for et andet Forslag, som var under Bøtoring ved anden Behandling, og som netop gik ud paa at forhøje det faste Tilffud, og saaledes er Disjensen imellem Udvalget og Forslagsstillerne ikke af nogen principiel Betydning. Ved det midlertidige Tilffud maa det jo erkjendes at der kun er Tale om et Pengetilffud; der er ikke Tale om noget egentligt Principspørgsmaal, det er kun et Pengepørgsmaal. Smidertid er dog heller ikke dette